

Upoznaj svoju vjeru

Što se događa u misi?
Izveštaj o ustanovljenju Euharistije
Tada klekne iz poštovanja pred kruhom te ovom gestom izražava svu vjeru Crkve u svezi onoga što se sada dogodilo. Naša molitva da siđe Duh kako bi preobrazio naše darove, uslišana je tijekom izgovaranja Isusovih riječi, kada su se ponovno izgovarale Isusove riječi. Isto se događa i s vinom. Svećenik dalje govori kako je nakon večere Isus uzeo kalež. Dok to govori, uzima kalež s vinom, kojeg je narod taj dan prinio i kojem se dodalo malo vode. Svećenik dalje nastavlja govor na sličan način kao i o kruhu. Kad je riječ o Isusovim riječima nad kaležom, malo se nakloni te izgovara riječi u sadašnjem vremenu: „Ovo je kalež moje krvi“. Učinak je isti. U tišini podiže kalež pred narodom i pred Ocem. Ponovno poklekne jer je Duh sišao i, izgovarajući Isusove riječi, vino je preobraženo u krv Kristovu. To se odnosi na pažljiv opis riječi i djelovanje obreda. Već govore puno. Ali i mi bi trebali pokušati ispitati neke dimenzije ovog neiscrpnog otajstva, tog neiscrpnog konkretnog „nešto“. Znamo da, zajedno s epiklezom, ovaj izvještaj ostvaruje preobrazbu darova koje smo prinijeli. Što je Isus učinio na posljednjoj večeri - još uvijek čini u ovom trenutku jer to je trenutak koji nikad ne prolazi - morao je pokrenuti moćne događaje koji će biti vrhunac Njegova života. Učenicima je, zajedno s nalogom da to čine Njemu na spomen, dao znak. Taj znak otkrio bi značenje

Njegove smrti za koju je znao da će dogoditi sutra. Događaji oko Njegove smrti i dugi sati tijekom kojih je visio na križu previše su strašni da bi ih netko mogao razumjeti, možda čak i On koji ih je pretrpio. Ali ovim znakom učinjeno je prije i ponovljeno poslije, Isus je otkrio značenje svoje smrti i navijestio je da joj se dobrovoljno podlaže. U znaku kojeg je Isus učinio tijekom večere prije nego li će podnijeti smrt, tri su stvari koje nas pogađaju. Prvo, njegova upotreba kruha i vino te kontekst obroka. Koristi se ovim temeljnim simbolima našeg zajedničkog života - simboli ljubavi, želje, zajedništva - i izjavljuje da su oni Njegova dobrovoljna smrt. Ono što je za Njega smrt, za nas mora biti hrana (kruh). Ono što je za Njega smrt, to je za nas čak i gozba (vino). Ovo je potpuno neočekivano razumijevanje Njegove smrti i nikada do toga ne bismo mogli doći samoinicijativno. On je naš gospodar i učitelj i podučava nas dok nam daje ovaj znak. Oni nisu samo temeljni simboli ljudskog života, već svoje specifično značenje imaju i u kontekstu Pashe, blagdana kada se Izrael pred Bogom prisjeća Njegovih velikih djela spasenja u izlasku. Hrana i piće ovog obroka bili su jezik kojim je ispričana priča o Pashi Izraela. Isus, Židov, crta sve te slike noć prije svoje smrti, u kontekstu pashalnog obroka, svjesno i s nakanom sažima ili rekapitulira cijelu povijest Izraela u sebi. Nastavak slijedi....

Godište I.
Broj 41

Župa Svetog Jurja mučenika Đurmanec

Župni listić
"JUREK"

32. tjedan kroz godinu

9. 11. 2025.

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu 2,13-22

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem u Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. I načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcima i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče: »Nosite to oдавде i ne činite od kuće Oca mogega kuću trgovačku!« Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj. Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: »Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?« Odgovori im Isus: »Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.« Rekoše mu nato Židovi: »Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram a ti da ćeš ga u tri dana podići?« No on je govorio o hramu svoga tijela. Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus reče. Riječ Gospodnja!

Jednom je jedan mladić posjetio veličanstvenu katedralu. Dok je razgledavao njezine visoke svodove, šarene vitraje i snažne zidove, pomislio je: „Kako je ovo čudesno djelo ljudskih ruku!“ Tada mu je prišao stariji svećenik i rekao: „Znaš li, sinko, da Bog ima još ljepšu crkvu?“ Mladić se začudio: „Još ljepšu od ove?“ Svećenik se nasmiješio i pokazao prema skupini ljudi koji su molili u tišini. „Evo nje — to su živi kamenovi. Svaki čovjek koji ljubi Boga i bližnjega, koji prašta i čini dobro, postaje dio Božje građevine. Ta crkva nikad ne propada, jer je njezin temelj sam Krist.“ Mladić je tada razumio: katedrale se grade rukama, ali Crkva — prava Božja Crkva — gradi se srcima.

Blagdan posvete Lateranske bazilike podsjeća nas da je svaka crkva, svako svetište, vidljivi znak nevidljive stvarnosti — Božje prisutnosti među nama. Lateranska bazilika, majka i glava svih crkava svijeta, nije samo simbol jedinstva Crkve u Rimu, nego i poziv svakome od nas da prepoznamo gdje se nalazi pravi hram Božji: u našim srcima i našim zajednicama. Kada ulazimo u crkvu, ne dolazimo samo u građevinu od kamena i mramora, nego u prostor gdje se okuplja živi Božji narod. Svaka molitva, svaka gesta ljubavi, svaka ruka koja pomaže i svako srce koje oprašta, postaje jedan „živi kamen“ u toj duhovnoj građevini. Crkva nije savršena jer je sačinjena od nas — slabih i grešnih ljudi — ali upravo po nama, po našoj otvorenosti Bogu, Duh Sveti neprestano obnavlja njezine zidove. Zato, dok slavimo ovaj blagdan, zapitajmo se: jesam li i ja dio tog živog hrama? Jesam li kamen koji nosi, koji povezuje, koji gradi? Ako dopustimo Kristu da bude temelj našeg života, tada će i kroz nas zasjati ljepota Njegove Crkve — one koja ne stari, jer je građena ljubavlju.

DAN/DATUM	VRIJEME /NAKANA
Nedjelja 32. nedjelja kroz godinu 09.11.2025.	07:30+ misne nakane upisane u prošlom župnom listiću
	09:00 Hromec
	11:00 za sve žive i pokojne župljane
Četvrtak 13.11.2025.	18:00+ Josip i Amalija Šaško, Josip i Ivka Grilec, Dominik Tuđina i na nakanu <i>Euharistijsko klanjanje</i>
Petak 14.11.2025.	18:00+ Željko, Krunoslav i Ignac Krkalo
Subota 15.11.2025.	09:00+ Marija i Ivan Varjačić, Danijel Pavić i ob. Pavić i Pavić
	12:30 krštenje: Lucija Mužek
	13:00 vjenčanje i krštenje: Kranjec- Novak; Tena Kranjec
Nedjelja 33. nedjelja kroz godinu 16.11.2025.	07:30+ Živko, Antonija i Stjepan Pavić; Branko Peček, Marija i Julijus Bartol; Stjepan, Ana i Dominik Belošević; Rudolf Belošević
	09:00 Macelj
	11:00 za sve žive i pokojne župljane

UREDOVNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA: četvrtak i petak 17:00-17:30 sati ili po dogovoru! Za hitne slučajeve možete nazvati na mobitel!

OD SRCA HVALA SVIMA KOJI POMAŽETE U RASTU NAŠE ŽUPNE
ZAJEDNICE, BILO MOLITVAMA, RADOM ILI MATERIJALNO!

CRKVENI TISAK:

Glas koncila, Mali koncil MAK,
Župni listić;
Kalendari za sljedeću godinu
u predvorju pastoralnog
centra

ŽENIDBENI NAVJEŠTAJ

DENIS KRANJEC, sin Milana i Mire r. Kranjčić iz Hlevnice i **MATEA NOVAK**, kći Ivana i Ivane r. Jakoliš iz Hromca. Žele se vjenčati 15. studenoga u našoj župi.

U prošlom tjednu

Kršteni 	Tea Šafranko
Umrli 	Rudolf Belošević (1935.) Stjepan Topolovec (1955.)
Vjenčani 	

Šaljivi kutak

Jedan čovjek dođe kod mudrog starca i žali se: – Učitelju, život mi je težak. Posao stresan, ljudi neugodni, sve mi ide naopako. Kako da pronađem mir? Starac ga pogleda, nasmije se i kaže: – Uzmi ovu šalicu vode i nosi je kroz selo, ali pazi da ne proliješ ni kap. Ako uspiješ, dat ću ti odgovor. Čovjek, sav ozbiljan, pažljivo nosi šalicu kroz cijelo selo. Ljudi ga gledaju, zovu, neki se smiju, ali on ne obraća pažnju – sav je koncentriran na vodu. Kad se vrati, sav ponosan kaže: – Eto, nisam prolilo ni kap! Mudrac ga upita: – A jesu li čuo one što su te ogovarali? One što su se smijali? One što su te zvali? – Nisam, učitelju, bio sam usredotočen na šalicu. Starac se nasmije: – Eto, tako pronađeš mir. Kad ti je um usmjeren na ono što je stvarno važno, svijet oko tebe ne može te

uzdramati.

Župne obavijesti

► Svete mise i uredovno vrijeme su kako piše u rasporedu u listiću. Četvrtkom je Euharistijsko klanjanje iza mise a prije mise mogućnost za ispovijed. Upisujemo misne nakane za studeni i prosinac.

► Sljedeća nedjelja je trideset i treća nedjelja kroz godinu. Svete mise su u župnoj crkvi u 07,30 i 11,00 sati i u Maclju u 09,00 sati.

► **Sastanak pastoralnog i ekonomskog vijeća je u petak u 18,30 sati u pastoralnom centru.**

► Koji još nisu, uplatiti za hodočašće. Polazak je u 5,30 sati kod općine.

Sveti Nikola Tavelić (oko 1340. – 14. studenoga 1391.)

Sveti Nikola Tavelić bio je franjevac i misionar, te prvi hrvatski svetac. Rođen je oko 1340. godine u Šibeniku, u plemićkoj obitelji Tavelića. Kao mladić pristupio je Redu manje braće (franjevci), gdje se istaknuo pobožnošću, poniznošću i gorljivim propovijedanjem. Nakon završetka redovničke formacije, Nikola je neko vrijeme djelovao kao misionar u Bosni, tadašnjoj zemlji pogođenoj vjerskim podjelama. Tamo je radio na širenju i učvršćivanju katoličke vjere, zajedno s drugim franjevcima, često u vrlo teškim i opasnim okolnostima. Oko 1384. godine Nikola se pridružio skupini franjevac koji su djelovali u Jeruzalemu, gdje su živjeli u samostanu na Sionu. Njihov je zadatak bio svjedočiti vjeru i pomagati kršćanskim hodočasnicima koji su posjećivali sveta mjesta. Godine 1391., zajedno s trojicom subraće – Deodatom iz Rodeza (Francuska), Petrom iz Narbone (Francuska) i Stjepanom iz Cunea (Italija) – Nikola je odlučio javnim propovijedanjem posvjedočiti vjeru u Isusa Krista pred muslimanskim sucem u Jeruzalemu. Zbog toga su bili uhvaćeni, mučeni i pogubljeni 14. studenoga 1391. godine. Njihova smrt bila je mučenička – umrli su u obrani svoje vjere. Nikolu Tavelića je papa Leon XIII. 1889. godine proglasio blaženim, a papa Pavao VI. ga je kanonizirao 21. lipnja 1970. godine u Rimu. Time je sv. Nikola Tavelić postao prvi hrvatski svetac u povijesti Katoličke Crkve. Sveti Nikola Tavelić se štuje kao zaštitnik Hrvatske, Šibenika i franjevac, ali i svih koji rade na širenju vjere i međureligijskom dijalogu. Njegov blagdan se slavi 14. studenoga. Njegov život svjedoči o hrabrosti, vjeri i ljubavi prema Bogu, čak i pred smrću, te ostaje uzor svim kršćanima koji žele živjeti evanđelje u potpunosti.

Uzmi Bibliju u svoje ruke svaki dan i osvježi svoju dušu riječima iz živog izvora Evanđelja!

Ponedjeljak, 10.11.; Leon, Lav
Lk 17,17-16

Ako ti se i sedam puta na dan obrati govoreći: „Žao mi je!“, oprosti mu!

Utorak, 11.11.; Martin, Martina
Lk 17,7-10

Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti.

Srijeda, 12.11.; Jozafat
Lk 17,11-19

Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao hvalu Bogu, osim ovoga tuđinca?

Četvrtak, 13.11.; Ivan, Stanislav
Lk 17,20-25
Kraljevstvo je Božje među vama.

Petak, 14.11.; Nikola, Nikolina
Lk 17,26-37

Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom.

Subota, 15.11.; Albert, Sidonija
Lk 18,1-8

Bog će obraniti svoje izabrane koji vape k njemu.

Nedjelja, 16.11.; Margareta
Mal 3,19-20a;
Ps 98,5-6.7-8.9;
2 Sol 3,7-12;
Lk 21,5-19

Svojom ćete se postojanošću spasiti.